

POWPADAĆ (9) *vb pf*

o jasne, pierwsze a pochylone.

fut 3 pl powpådają (2). ◇ praet 3 pl m pers powpådali (4). ◇ con 3 pl m pers by powpådali (3). ◇

[part praet act powpåd(a)wszy.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. Wpaść w coś lub na coś (o wielu) (8) :

powpadać na co (2): Drudzy co podáli Zagle wiatrom/ ná flepé fkály powpadáli *KochTr 23; WisznTr 35.*

[powpadać w co: W ty tedy jamy Liflanci głodem, strachem, zimnem strapieni, od Żmodzi nagnani, nieopatrznie powpadawszy pobici są. StryjPoczqt 514.]

Przen [w tym: w co (5), gdzie (1)] (6) :

Przysłowia: Ráčż vřkromić ty co nogam mym šidła řtawyáli/ Trapyąc duřłę mą chytrze doł podemną kopáli/ A což yednák oni łámi támpże powpadáli [Laqueum paraverunt pedibus meis Vulg Ps 56/7]. LubPs O3, I3, ee2v.

A ci ktorzy w řprořnych grzechach řwą pilną pracą miewáli/ Niechby w řwe řieci złořciwe řázem wřzyřcy powpadáli [Cadent in retiaculo eius peccatores Vulg Ps 140/10] LubPs ee3v, bb3v marg.

Zwrot: »w doł błędu powpadać« (1): Gdyby řam X.K. z pilnořcią Přalm ten przeczytał [...] nigdyby ták tuřzę/ tego nie twierdził: ále iř řię ná řtäre řwoie alegoryarze řpuřzcza/ ktorzy w doł błędu przed nim powpadáli/ przetoř teř/ zá nimi idąc/ w tenże doł nieopátrznie wpada. *CzechEp 166.*

2. Znaleźć się w ciężkim położeniu (o wielu) [w co] (1) : Pátrzcie ná miářtá zamki zewřząd řputořzále [!]/ Tákze ná wři ná grunti řprořne wygorzále. Z ktorych ludzie w vbořztwá znáčnie po wpadáli *CzahTr E4.*

Formacje współrdzenne cf 2.PAŚĆ.